

ՍՐԲՈՒՀԻ ՍԻՄՈՆՅԱՆ

Թե քոնն է, ես կգա:

- Արձագանք
- Խնձորները՝ «Երևան դարձած»
- Հյուրը

Արձագանք

1.

Em B7 Em
Ամենից առաջ քո սխալը
Em B7 Em
Ճանաչիր և մի՛ կրկնիր,
Em B7 Em
Քեզ ոգեշնչող սրտի զարկը
C B7 Em
Փակ շրջանակում կկորչի,
Em B7 Em
Ամենաչնչին հոգեբարքը
C B7 Em
Նույն գնով պիտի հատուցվի,
Em B7 Em
Կյանքից հեռանալը վաստակ է,
C B7 Em
Ամեն մարդու խելքի բան չի:

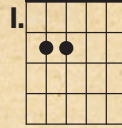
Կրկներգ

Em
Թե կարող ես մի՛ գանգատվիր,
E Am
Թե կարող ես մի՛ ձանձրացիր,
Em
Թե կարող ես մի՛ բամբասիր,
B7 Em
Դե՛, պահիր հոգիդ անբասիր,
C Em
Շարունակ անվերջ պայքարիր
Am B7 Em
Ու գնա՛ կյանքին ընդառաջ...

2.

Գուցե ողջ կյանքում որոնել ես
Քեզ նման մի խենթ տարբերակ,
Գուցե արդեն հանդիպել ես,
Նա դարձել է քեզ նահատակ,
Քո ճիրաններում պարփակել ես,
Նա փորձում է դեռ դիմանալ,
Ամեն ինչ կյանքում ավարտուն է,
Սա էլ անավարտ չի մնա...

Em

B7

C

E

Am

Կրկներգ x2

Քեզ քո սիրտը չի՛ հարվածի,
Քեզ քո խիղճը չի՛ հալածի,
Եվ քո կամքը չի՛ թուլանա,
Իսկ քո միտքը չի՛ կուրանա,
Թե նա քո կողքին չլինի,
Քո սիրուն էլ չեն հավատա:
«Երբ նա քո կողքին չլինի,
Քո սիրուն էլ չեն հավատա»:
Երբ հոգու ցավից հառաչես,

Կծնվի դատարկ արձագանք...

Խնձորները՝ «Երևան դարձած»

1.

Em Am B7 Em E B7 Em
 Հատ-հատ ծաղից ցած էին թափվում խնձորները ձեր փոքրիկ այգում,
 Em Am D G C Am B7 Em
 Շշուկներից սիրտս զարկում, կարծում եմ, թե դու ես քայլում,
 Em Am D G C Am B7 Em
 Շշուկներից սիրտս զարկում, թվում է, թե այդ դու ես քայլում:

Կրկներգ

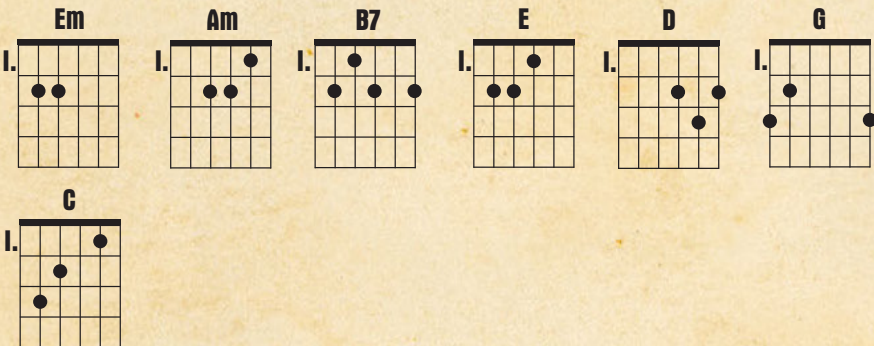
Em Am D G C Am B7 Em
 Այցելեցի, տունը մարդ չկար, դուռը թակեցի, բաց անող չկար,
 E Am D G C Am B7 Em
 Քեզ կանչեցի, արձագանք չկար, ես հասկացա, որ ինձ սպասող չկար:

2.

Մի մղձավանջ, երկար գիշեր, տունն է այգին, մարած լույսեր,
 Նկուղի հարկ, փոքրիկ սենյակ,
 Քեզ եմ սպասում, ով իմ լուսնյակ,
 Երազ տեսա, դուռը բացվեց, քնքուշ ձայնդ ինձ արթնացրեց,
 Լույսը ծագեց, դարձյալ՝ ոչ ոք, ինձ մոռացար դու անողը:

Կրկներգ

Այցելեցի, տունը մարդ չկար, դուռը թակեցի, բաց անող չկար,
 Քեզ կանչեցի, արձագանք չկար, ես հասկացա, որ ինձ սպասող չկար,
 Հասկացա, որ ինձ սպասող չկար...

Հյուրը

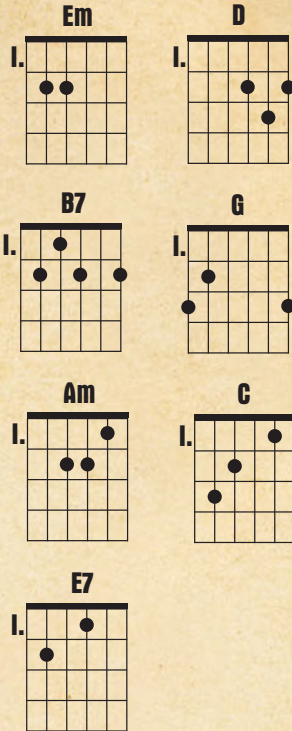
1.
Em B7
Դու գիտես՝ ինչու եմ ես այստեղ,
B7 Em
Դու գիտես՝ ինչու եմ ես ապրում,
Em Am
Լուսատու ճրագը իմ հոգու
B7 Em
Մութն է քո այրում:

2.
Ես եկել եմ ու պիտի գնամ,
Ես եկել եմ՝ քեզ նեցուկ դառնամ,
Հագեցնեմ ազատության շնչով
Ու անխնամ:

Կրկներգ

E7 Am
Հայտնվում ես ու անհետանում,
D G
Իմ լուսե հրով եմ վարակում,
C Am
Ինձ ասում ես՝ սառը արեգակ
B7 Em
Ու չես վախենում:
E7 Am
Անհնար է, չի լինում այդպես,
D G
Որ սառի արևը մոմի պես,
C Am
Մոտենաս, ու քեզ չվսասի,
B7 Em
Այտերդ չայրի:

3.
Միասին, անդորր ու լռություն,
Անձանոթ, օտար մտերմություն,
Ու թեև չկան կապող թելեր,
Իմ կողքին ես դեռ:

4.
Խուսափում եմ աչքերիդ խորքից,
Հասկանում եմ մի կիսատ խոսքից,
Միշտ տեսնում եմ պարզ հոգու նկար
Փոփոխվող դեմքիդ:

Կրկներգ

5.
Կգնամ, ու չեն լինի ձևեր,
Կմնան վերապրելու պահեր,
Դու գիտես, թեև չունեն թևեր,
Սավառնում եմ դեռ...

6.
Դու գիտես՝ ինչու եմ ես այստեղ,
Դու գիտես՝ ինչու եմ ես ապրում,
Լուսատու ճրագը իմ հոգու